

Development of Thai Reading Skills Using Folktales of Grade 2 Students at Taksin Ratchanusorn School, Tak Province

Nanthikorn Udomsin^{1*}, & Chaturon Srichinda²

¹ Faculty of Education, Northern College Tak, Thailand

² Faculty of Education, Northern College Tak, Thailand

* Corresponding Author E-mail: nanthikorn2499@gmail.com

Abstract

This study aimed to: 1) develop Thai reading skills among Grade 2 students at Taksin Ratchanusorn School in Tak Province using folktales as instructional media; 2) compare students' Thai language achievement before and after instruction; and 3) examine students' satisfaction with folktale-based learning. The sample comprised twenty Grade 2 students selected through purposive sampling. Research instruments included lesson plans featuring the Karen folktales 'Green Rice Tradition' and 'Songkran Tradition,' pre- and post-tests to assess Thai reading skills, and a student satisfaction questionnaire. The findings indicated that: 1) the average post-instruction Thai reading aloud score (76.37) exceeded the pre-instruction score (74.10) and surpassed the specified criterion of 75/75, demonstrating the effectiveness of Karen folktales in developing reading aloud skills; 2) students' Thai language achievement after instruction was significantly higher than before instruction at the .05 significance level; and 3) students reported a high level of satisfaction with folktale-based learning.

Keywords: Pronunciation, Folk tales, Karen, Thai language at the Primary Level

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยใช้หนังสือนิทานของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตากสินราชานุสรณ์ จังหวัดตาก

นันทิกร อุดมศิลป์^{1*}, จาตุรนต์ ศรีจินดา²

1 คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

2 คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

* Corresponding Author E-mail: nanthikorn2499@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตากสินราชานุสรณ์ จังหวัดตาก โดยใช้นิทานพื้นบ้านเป็นสื่อการเรียนรู้ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทย และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้าน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 21 คน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้าน เรื่อง “ประเพณีข้าวเซียว” และ “ประเพณีสงกรานต์” ของชนเผ่าปกากะญอ แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า (1) คะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 74.10/76.37 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 แสดงว่าการใช้นิทานพื้นบ้าน มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียน (2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทย พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การอ่านออกเสียง, นิทานพื้นบ้าน, ภาษาไทยระดับประถมศึกษา

บทนำ

การอ่าน เป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาตนเอง ช่วยเสริมสร้าง ความรู้ และให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิธีการแก้ปัญหาในด้านการอ่านได้วิธีหนึ่งคือครูผู้สอนต้องสอนและฝึกฝนให้แก่เด็กอย่างสม่ำเสมอ จนเกิดทักษะไม่ว่าเด็กจะอยู่ในระดับใดก็ตามสอนให้อ่านได้ อ่านคล่อง รวมถึงมีความเข้าใจเนื้อเรื่อง จับใจความสำคัญได้ สามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์ เรื่องราวจากเรื่องที่อ่านได้ ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดจุดจุดเน้นการพัฒนาเยาวชนสู่ทศวรรษที่ 21 ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านความรู้ ทักษะและวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความชื่นชม การเห็นคุณค่า ภูมิปัญญาภาษาประจำชาติ โดยกำหนดสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ของรายวิชาภาษาไทยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

จากการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตากสินราชานุสรณ์ จังหวัดตาก พบว่า ส่วนหนึ่งยังอ่านออกเสียงไม่ชัดเจน มีความไม่มั่นใจ และอ่านผิดวรรณยุกต์ ซึ่งต้องมีการดำเนินการแก้ไขให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างถูกต้องต่อไป โดยครูต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ทางภาษา ผึกฝน ให้นักเรียนมีทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยให้เกิดประสิทธิภาพ จากการวิจัย พบว่า การเรียนรู้ภาษาไทยจากสื่อ นวัตกรรมประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือนิทาน หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุดการเรียนรู้จะช่วยทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษา โดยเฉพาะการอ่าน ดังที่ เมตตา บุญยะศรี (2552, น. 4) ที่ได้ทำการวิจัยพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสร้างชุดแบบฝึกอ่านเป็นนิทานจำนวน 5 ชุด พบว่า การอ่าน และการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนดีขึ้น รวมทั้งการเรียนรู้ภาษาจากการอ่านหนังสือนิทานโดยใช้บัตรร้อยกรองความงามของคำประพันธ์ จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการสอนที่ทำให้เกิดทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างมีความสุข สนุกสนาน และช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน ดังที่ เพ็ญภา คล้ายสิงโต (2559, น. 8) ได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงผ่านนิทานของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีผลการอ่านออกเสียงดีขึ้น สอดคล้องกับ ละมัย สายสินธุ์ (2552, น. 58) ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านออกเสียง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้นิทานพื้นบ้านประกอบการจัดกิจกรรมด้วยบทบาทสมมติ พบว่า นักเรียนอ่านออกเสียงได้คล่อง ถูกต้อง ชัดเจน มีความกระตือรือร้นในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้านเป็นวิถีชีวิต เป็นประเพณีท้องถิ่นที่ครูและนักเรียนได้เรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว เกิดความซาบซึ้ง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรมเพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนที่ครูสามารถใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเกิดการรักการอ่านจากเรื่องที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนเองและเป็นการใช้สื่อการเรียน การสอนที่ประหยัด เพราะสื่อนิทานพื้นบ้าน เป็นเรื่องราวของวิถีชีวิตของคนในชุมชนของตนเอง เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วทำให้มีความเข้าใจในเนื้อหา และสามารถฝึกให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดวิพากษ์วิจารณ์จากการเข้าใจของเนื้อหาที่อ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้านเป็นสื่อการเรียน การสอน ปาริชาติ แฉงบุตดา (2553, น.85) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้ชุดการสอนนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลดงเมื่อน้อย โดยนำชุดการสอนนิทานพื้นบ้านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ เป็นสื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความผลปรากฏว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .01 แสดงให้เห็นว่านิทานพื้นบ้านสามารถพัฒนาการอ่านได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณภาพด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้าน

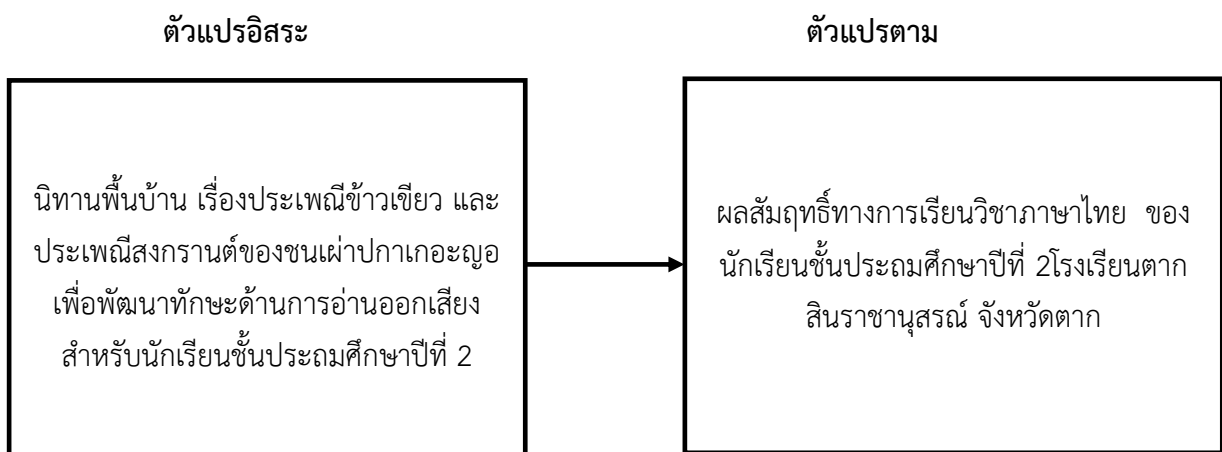

สมมติฐานของการวิจัย

1. คุณภาพทักษะด้านการอ่านออกเสียงและการเขียนเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยโดยใช้นิทานคุณธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 หรือไม่
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยใช้นิทานพื้นบ้าน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการอ่านการเขียนออกสูงขึ้นไปหรือไม่
3. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนจากการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านหรือไม่

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการวิจัยเรื่อง หนังสือนิทานพื้นบ้านพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทย เรื่องประเพณีข้าวเขียว และประเพณีสงกรานต์ของชนเผ่าปกากะญอ ผู้วิจัยได้ศึกษาขอบเขตด้านตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรต้น คือ นิทานพื้นบ้าน เรื่องประเพณีข้าวเขียว และประเพณีสงกรานต์ของชนเผ่าปกากะญอ และตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตากสินราชานุสรณ์ จังหวัดตาก ดังกรอบแนวคิดในการวิจัยในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองแบบหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนและหลังเรียน (Pre-Experimental Research) แบบแผนกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design) ดังสาระสำคัญดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตากสินราชานุสรณ์ จังหวัดตาก 2 ห้องเรียน จำนวน 45 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 21 คน โรงเรียนตากสินราชานุสรณ์ จังหวัดตาก กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการเลือกแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1) การสร้างนิทานพื้นบ้าน 2 เรื่อง คือ นิทานประเพณีข้าวเขียว และ ประเพณีสงกรานต์ ของชนเผ่าปกากะญอ 2) แบบทดสอบความสามารถการอ่านออกเสียงก่อนและหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การหาความเหมาะสมของนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องประเพณีข้าวเขียว และประเพณีสงกรานต์ ของชนเผ่าปกากะญอ

2. การหาความเหมาะสมของแบบทดสอบการอ่านออกเสียง

3. การหาความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะผู้เชี่ยวชาญไว้ดังนี้ 1) ผู้เชี่ยวชาญที่สำเร็จการศึกษาด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 ท่าน 2) ผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านการประเมิน ครูชำนาญการพิเศษด้านภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผล 1 ท่าน

การสร้างนิทานพื้นบ้าน

การพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้านเป็นวิถีชีวิต เป็นประเพณีท้องถิ่นที่ครูและนักเรียนได้เรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว เกิดความซาบซึ้งทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนที่ครูสามารถใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเกิดการรักการอ่านจากเรื่องที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนเองและเป็นการใช้สื่อการเรียน การสอน ที่ประหยัด เพราะสื่อนิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องราวของวิถีชีวิตของคนในชุมชนของตนเอง เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วทำให้มีความเข้าใจในเนื้อหา และสามารถฝึกให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดวิพากษ์วิจารณ์จากการเข้าใจของเนื้อหาที่อ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้านเป็นสื่อการเรียน การสอน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้าน โดยแต่งเนื้อหาแบบร้อยแก้ว และภาพวาดประกอบ มุ่งเน้นพัฒนาการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนประถมศึกษา ผ่านการพัฒนาหลายครั้ง เพื่อให้นิทานมีความเหมาะสมที่สุด จากนั้นนำนิทานพื้นบ้านมาวิเคราะห์โครงสร้างนิทานเพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการนำไปใช้กับการสร้างนิทาน โดยมีขั้นตอนการสร้างนิทานดังนี้

1. ศึกษาวิธีการ หลักการ ทฤษฎีและเทคนิคต่างๆ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงวิเคราะห์ หนังสือนิทาน หนังสือสำหรับเด็ก ภาษาที่ใช้ การเขียนเชิงวิเคราะห์เนื้อหา การเขียนเชิงวิเคราะห์บทสคริปต์ ภาพประกอบ การจัดทำรูปเล่ม และเกณฑ์การประเมินคุณค่าหนังสือสำหรับเด็ก โครงสร้างนิทาน ตัวละคร การเล่าเรื่อง และเนื้อหาของนิทาน

2. นำโครงสร้างนิทานที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินความเหมาะสมของนิทานกับผู้อ่านในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยแบบประเมินความเหมาะสม

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อนิทานพื้นบ้าน โดยรวมคะแนนจากการประเมินคุณค่าของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน หลังจากนั้นนำคะแนนเฉลี่ยมาแปลผลแล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยายโดยเทียบกับเกณฑ์การตัดสิน

4. นำนิทานที่ได้รับการประเมินมาสร้างนิทานโดยเขียนเนื้อเรื่องนิทานที่ได้จากพื้นฐาน เนื้อหาเรื่อง ซึ่งเป็นนิทานพื้นบ้าน คือ เรื่องประเพณีข้าวเขียว และประเพณีสงกรานต์ของชนเผ่าปกากะญอ

5. กำหนดรูปแบบการเขียนเชิงวิเคราะห์เป็นร้อยกรอง คำคล้องจอง บรรยายเนื้อหาเป็นลำดับขั้นตอน และกำหนดหน้าให้เหมาะสม

6. กำหนดรูปภาพประกอบซึ่งเป็นภาพวาดให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องลงในกระดาษ

7. นำหนังสือนิทานพื้นบ้านมอปให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ แก้ไข เสนอแนะและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปจัดทำเป็นรูปเล่มใหม่ให้สมบูรณ์และถูกต้อง

8. จัดทำรูปเล่มให้สวยงาม น่าอ่าน

9. นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ผู้เรียนฟังการเล่านิทานจากคณะผู้วิจัยก่อนแล้วจึงให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนทั้ง 3 ชุด จากนั้นแจกนิทานให้ผู้เรียนคนละ 1 เล่ม เพื่อให้ผู้เรียนกลับไปฝึกอ่านด้วยตนเองเป็นเวลา 1 เดือน และผู้วิจัยเก็บข้อมูลแบบทดสอบหลังเรียน การวิเคราะห์และแปลผลของแบบทดสอบแต่ละชุด

แบบทดสอบการอ่านออกเสียง และประเมินผลการอ่านออกเสียงภาษาไทย

การวิเคราะห์และประเมินผลการอ่านออกเสียง เป็นระดับการอ่านออกเสียงระดับประโยคจนถึงระดับสัมพันธ์สาร โดยให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องในนิทานตามเกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงตามเกณฑ์ที่ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ลักษณะของแบบทดสอบเป็นการอ่านออกเสียงเป็นประโยคและเป็นข้อความ ระดับความถูกต้องในการอ่านออกเสียง ประเมินความถูกต้องของการอ่านออกเสียงเป็น 2 ประเด็นคือ

1. ความถูกต้องของการอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องทั้งหมด (การอ่านออกเสียงในระดับข้อความ) เป็นการหาค่าเฉลี่ยจากคำที่ปรากฏในนิทานทั้งหมดว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถอ่านได้ทั้งหมดกี่คำ โดยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละแล้วนำมาเปรียบเทียบผลก่อนเรียนและหลังเรียน

2. ความถูกต้องของการอ่านออกเสียงในระดับประโยค โดยพิจารณาจากประโยคในหน้าที่ปรากฏในนิทานว่า ผู้เรียนสามารถอ่านได้ถูกต้องอยู่ในระดับคะแนนเท่าไร

3. การวัดและประเมินผล ให้กลุ่มตัวอย่างอ่านนิทานทั้งเรื่องและสังเกตว่ามีคำใดบ้างที่กลุ่มตัวอย่างอ่านผิด จำนวนกี่คน

4. นำผลการทดสอบก่อนและหลังการนำมาเปรียบเทียบตามค่าสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคุณภาพด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยวิเคราะห์หาค่า E1/E2

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดย t-test แบบ Dependent

3. การศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้าน

สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทย โดยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตากสินราชานุสรณ์ จังหวัดตาก ตามวัตถุประสงค์กำหนดให้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพทักษะด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้าน มีประสิทธิภาพก่อนเรียน/หลังเรียนเท่ากับ 74.10/76.37 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดย t-test แบบ Dependent จำนวน 21 คน มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 10.00 คะแนน และค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 25.42 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลต่อการเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยใช้นิทานพื้นบ้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อนิทานคุณธรรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.20 แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อ อยู่ในระดับมาก พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพทักษะด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้าน มีประสิทธิภาพก่อนเรียน/หลังเรียนเท่ากับ 74.10/76.37 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 หมายถึง นักเรียนทำคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 74.10 และคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 76.37 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างนิทานพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านขึ้นตามหลักการสร้างที่มีการวางแผนและผ่านกระบวนการขั้นการสร้างอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมตตา บุญยะศรี (2552, น. 57-58) ที่ได้ทำการวิจัยพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสร้างชุดแบบฝึกอ่านเป็นนิทานจำนวน 5 ชุด พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้จากหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านในระดับมาก

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลต่อการเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยใช้นิทานพื้นบ้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยใช้นิทานพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.20 แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยใช้นิทานพื้นบ้านอยู่ในระดับมาก พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องเมตตา บุญยะศรี (2552, น. 57-58) ที่ได้ทำการวิจัยพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสร้างชุดแบบฝึกอ่านเป็นนิทานจำนวน 5 ชุด พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้จากหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านในระดับมาก

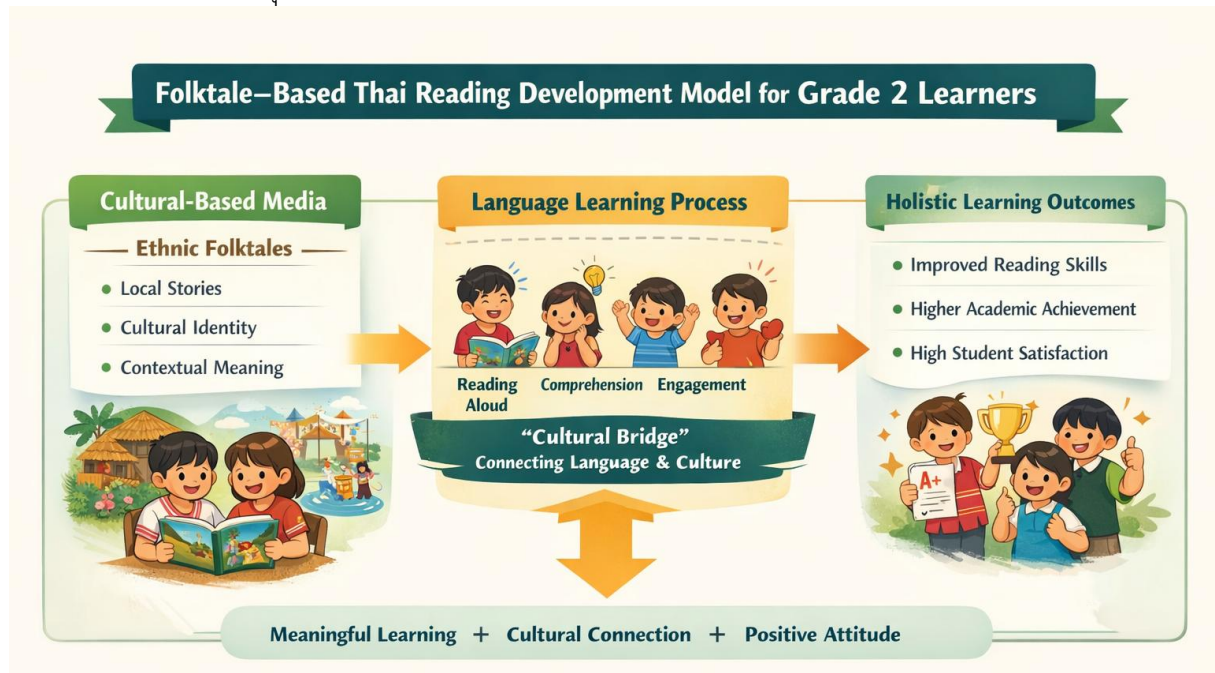
ดังนั้น เห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมทักษะด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถ

พัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา และคอยชี้แนะ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

งานวิจัยนี้ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เชิงวิชาการโดยชี้ให้เห็นว่า การบูรณาการนิทานพื้นบ้านชาติพันธุ์ เป็นสื่อการเรียนรู้เชิงภาษา สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยเฉพาะในบริบทพื้นที่พหุวัฒนธรรม องค์ความรู้ใหม่ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่สูงขึ้นเท่านั้น แต่ยังสะท้อนกลไกสำคัญที่นิทานพื้นบ้านทำหน้าที่เป็น “สื่อเชื่อมโยงภาษา-วัฒนธรรม-อัตลักษณ์” ช่วยลดอุปสรรคด้านภาษา เพิ่มแรงจูงใจในการอ่าน และเสริมสร้างการเรียนรู้เชิงความหมาย (meaningful learning) ให้แก่ผู้เรียนอย่างเป็นองค์รวม นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังยืนยันเชิงประจักษ์ว่านิทานพื้นบ้านสามารถทำหน้าที่เป็น เครื่องมือทางการสอน (pedagogical tool) ที่ตอบสนองทั้งด้านทักษะภาษา การเรียนรู้เชิงวัฒนธรรม และความพึงพอใจของผู้เรียนพร้อมกัน ซึ่งนับเป็นฐานความรู้ใหม่ที่ต่อยอดการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะในโรงเรียนชนบทหรือพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์และภาษา ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากภาพที่ 2 สะท้อนองค์ความรู้ใหม่ที่ชี้ให้เห็นว่า นิทานพื้นบ้านมิได้ทำหน้าที่เป็นเพียงสื่อการอ่านทั่วไป หากแต่เป็น “ตัวกลางเชิงวัฒนธรรม” ที่เชื่อมโยงภาษาไทยเข้ากับโลกความหมายของผู้เรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นอย่างเป็นรูปธรรม เมื่อผู้เรียนได้อ่านออกเสียงจากเนื้อหาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณี และอัตลักษณ์ของตนเอง จะเกิดการเรียนรู้เชิงความหมาย (meaningful learning) ส่งผลให้การออกเสียงมีความมั่นใจ ถูกต้อง และเป็นธรรมชาติยิ่งขึ้น กระบวนการดังกล่าวยังช่วยเสริมแรงจูงใจในการเรียนภาษา ลดความตึงเครียดในการอ่าน และนำไปสู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยควบคู่กับทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ โมเดลนี้จึงเป็นกรอบแนวคิดใหม่ที่สามารถใช้เป็นต้นแบบในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในบริบทพหุวัฒนธรรม และเป็นฐานองค์ความรู้สำคัญสำหรับการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้านภาษาในระดับประถมศึกษาได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรเลือกนิทานพื้นบ้าน ให้มีความเหมาะสมกับวัย บริบทและความสนใจของผู้เรียน
2. ควรนำกระบวนการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยไปใช้ในกิจกรรมตามขั้นตอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถนำทักษะการอ่านภาษาไทยไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะเพื่อทำการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานประเภทต่าง ๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่าน โดยใช้เทคนิคหรือสื่อการเรียนรู้อื่นๆ
2. ควรสร้างสื่อหรือนวัตกรรมใหม่ๆ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในปฏิบัติการกิจกรรมการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น
3. ควรสร้างนิทานให้หลากหลาย เหมาะสมกับช่วงวัย บริบท และพื้นฐานความรู้ ความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันให้มากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนุสสทรรณการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *การประกันคุณภาพของสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง*. กรุงเทพฯ:
- กมลวรรณ อังศรีสุพร. (2554). *การศึกษาความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมตาม รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นสื่อ (Master's thesis)*. สืบค้นจาก โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS).
- ขวัญสุตา ธงสุวรรณ. (2559). *ผลของการใช้นิทานที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และความคงทนในการจาคาศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดดอนไก่อ่เตี้ย จังหวัดเพชรบุรี (Master's thesis)*. สืบค้นจาก โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS).
- ณัฐยา ภูขามคม. (2552). *การใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ)*. มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ปาริชาติ แผลงบุตดา. (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้ชุดการสอนนิทานพื้นบ้าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วิเชียร เกษประทุม. (2547). *นิทานพื้นบ้าน*. กรุงเทพฯ: พัฒนาเพรส แอนด์ดีไซด์.